142

~~[illegible]~~

Βυζίνες αίνες.

«Αρχ[illegible] του [illegible] (fr. 59. Ri). [illegible] 29. [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] Διος [illegible] [illegible]

[illegible] χρη [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible], [illegible] χαίταν [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

143

Βύβλινος οίνος.

θόν δ' απο Φοινίκης ιερας θον Βύβλινον αινω.
ου μένθοι κήνω γε παρεξισω αυθον. εαν γαρ
εξαίφνης αυθυ γεύσῃ μη πρόσθεν εθισθεις,
ευώδης μεν σοι δόξει θυ Λεσβίυ ήναι ~~μάλλον~~
μάλλον· έχει γαρ θυθο χρόνυ δια μήκος άπλαθον·
πινόμενος δ' ήσσων πολλῷ· κήνος δε δοκεί σοι
ουκ οίνῳ σοι έχειν όμοιον γέρας, αμβροσίᾳ δε.
ή δε θινες σκώπθυσιν αλαζονοχαυνοφλύαροι,
ως ήδιστος έφυ πάνθων Φοινίκιος οίνος,
ου προσέχω θον νυν αυθων. . . .

Ἰσμαρικὸς οἶνος. Βίβλινος οἶνος. Πράμνιος

ἡδύοινος ἡ Θρᾴκη.

144

ι Ἀρχίλοχος τὸν Νάξιον τῷ νέκταρι συγκρίνει. Ἀθήναιος βιβλ. α΄ (σ. 151 Β) ὃς καὶ φησί που (σ. 30).

ἐν δορὶ μέν (μοι) μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ᾽ οἶνος

Ἰσμαρικός· πίνω δ᾽ ἐν δορὶ κεκλιμένος.

ια Στράττις δὲ τὸν Σκιάθιον ἐπαινεῖ (Σ 729 Κ.)

οἶνος κεχύσθαι τοῖς ὁδοιπόροις ποτὸν

μέλας Σκιάθιος, ἴσον ἴσῳ κεκραμένος.

Ἀχαιὸς δὲ τὸν Βίβλινον [illegible] ἐπαινεῖ.

Βίβλινος μέθης [illegible] ὁ οἶνος ἀπό

τινος χωρίου οὕτω προσαγορευθεὶς. φησὶ δὲ Φιλύλλιος (I 787 Κ) ὅτι

[illegible] Λέσβιον, Χῖον σαπρόν,

Θάσιον, Βίβλινον, Μενδαῖον, ὥστε μηδένα κραιπαλᾶν.

Ἐπίχαρμος δὲ ἀπό τινων ὀρῶν Βιβλίνων φησὶν αὐτὸν ὀνομάσθαι. Ἀρμενίδας δὲ τῆς Θρᾴκης φησὶν εἶναι χώραν τὴν Βιβλίαν, ἣν Ἀντισάρην ἢ Οἰσύμην προσαγορευθῆναι. εἰκότως δὲ ἡ Θρᾴκη ἐθαυμάζετο ὡς ἡδύοινος, ἢ συνεχῆ τὰ αὐτῇ χωρία.

Μαρώνεια.

Ἡ ὅλη καπηλίς.

« ἐν Μαρωνείᾳ δὲ συμπίνων τισὶν (ὁ Κλέαρχος) ἐδί. Ἀθην. δειπν.
λέγειν ἔφη γνώσεσθαι καθά τινα τόπον ἐστὶ τῆς πόλεως, Η. 351. e.
ἐὰν καταμαλάξαντες ἄγωσιν. εἰθ᾽ ὡς εἶπον ἢ πόθεν;
« καθά το καπηλεῖον ἔφη, ὅλη καπηλεῖα ἐδόκει ἦναι.
ἡ Μαρώνεια.»

« ἐν Μαρωνείᾳ δ᾽ ἔφη ὁ γνώσεσθαι ἔαρ αὐτῇ ἦλθεν. » „ f.

Μάρων. οἶνος Μάρωνες.

150

» ὅτι ὁ Μαρεώτης οἶνος ὁ Ἀλεξανδρεωτικὸς τὴν μὲν ἄρα Ἀθην. προσηγορίαν ἔχει ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λίμνης Μαρείας. Α. 33. e. καὶ τῆς παρ' αὐτὴν πόλεως ὁμωνύμου, ἣ πρότερον μὲν ἦν μεγίστη, νῦν δὲ κώμης περιείληφε μέγεθος, τὴν προσηγορίαν λαβοῦσα ἀπὸ Μάρωνος ἑνὸς τῶν μετὰ Διονύσου ταῖς στρατείαις [illegible]. »

« καὶ Ἀντίδοτος δὲ (ΙΙ 411 Κ.) » 28 e.

Θάσιον ἔχει . . . .
ὁ γὰρ λαβών μου καθαρὰν τὴν καρδίαν,
ὅταν πίω τοῦτ', εὐθέως ὑγιὴς γίνεται
Ἀσκληπιὸς καθίστατ' . . . .
εἶναι Λέσβιον,
ὃν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων, μοι δοκεῖ. »

ἐπαινεῖ δὲ Ὅμηρος τὸν ἐπιδεχόμενον ἱκανὴν κρᾶσιν, ὡς » 26 b.
καὶ τὸν τοῦ Μάρωνος (ι 197). ἐπιδέχεσθαι δὲ πλείω κρᾶσιν ὁ παλαιὸς οἶνος διὰ τὸ μᾶλλον θερμὸς γίνεσθαι παλαιούμενος. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄκανθος οἶνος

56. ἐπαινεῖ Ἄρχις καὶ [illegible] τῷ Ακάνθῳ σύ- Ἀθήναιος.
[illegible] τὸν [illegible] (11 [illegible]) [illegible]; [illegible] τα [illegible]
[illegible] Ἀκάνθιος. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible]
καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ἔχεις, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

« Ἀκάνθιος κ. [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]. [illegible]. Ἀλ[illegible]-
Ἀκάνθιος καὶ Ἀκαν[illegible] καθ. [illegible]- [illegible].
[illegible]. [illegible] [illegible] ἐν [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible]. [illegible]. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

οἶνος. Βίβλινος

Μελιώδεις γίγνεται καλούμενος Πράμνιος, ο Βίβλινος οἶνος. Αθην. Δειπνοσ. Βιβλ. Α' § LVI.

Προ εκ της α^m σελίδα ... ώρα 3ν
«Φησὶ δὲ ὁ Φιλύλλιος, ὅτι
θα έχη
Ἀχαιὸς δὲ τὸν Βίβλινον.
Εδεξιοῦτο Βιβλίνου σταγόσι εκπώματι.
Καλεῖται δ' ὅλω ασαντίνης χυμοῖς, ὅλω προσαγορευομένῳ. Φησὶ δὲ ὁ Φιλύλλιος, ὅτι . . . .

Ἐπὶ δὲ τῇ τούτων απολαύσει, μεταλαβόντες πάλιν ἡμεῖς θερμοῦ τε ... ἡ γλυκύτερος σόλος, οἴνων ὄντων τῶν Θασίων, τῶν Μενδαίων, τῶν Λεσβίων, χρυσίδων πάνυ μεγάλων προσενεχθέντων. Βιβλ. Δ' § IV

κ. Ἀρχίλοχος τὸν Νάξιον τῷ νέκταρι παραβάλλει (fr. 151 B⁴) ὡς καί που φησιν (fr. 2). Ἀθήναιος Α

ἐν δορὶ μέν (μοι) μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικός· πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

ια. Στράττις δὲ τὸν Σκιάθιον ἐπαινεῖ (I 729 K.)

οἶνος κεχύσει τοῖς ὁδοιπόροις πιεῖν,
μέλας Σκιάθιος, ἴσον ἴσῳ κεκραμένος.

Ἀχαιὸς δὲ τὸν Βίβλινον (fr. 58 N) ἐξῆς·
Βιβλίνου μέθης ἐκπωμάτων ἐπασθὲ δ' ἦθος ἀπό τινος χωρίου ἔλαβε προσαγορευόμενον. φησὶ δὲ Φιλύλλιος (I 787 K) ὅτι

παρέξω Λέσβιον, Χῖον σαπρόν,
Θάσιον, Βίβλινον, Μενδαῖον, ὥστε μηδένα κραιπαλᾶν.

Ἐπίχαρμος δὲ ἀπό τινων ὀρῶν Βιβλίνων φησὶν αὐτὸν ὀνομάσθαι. Ἀρμενίδας δὲ τῆς Θράκης φησὶν εἶναι χώραν τὴν Βιβλίαν, ἣν Ἀντισάρην ἢ Οἰσύμην προσαγορευθῆναι. εἰκότως δὲ ἡ Θράκη ἐθαυμάζετο ὡς ἡδύοινος, ἢ συνόλως τὰ αὐτῇ πλησίον χωρία.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μενδαῖος οἶνος

53. φοινικίνου δὲ οἴνου μέμνηται ἡ Ξενοφῶντος . . . . . Ἀθήναιος
. . . . μνημονεύει αὐτοῦ ἡ Ξενοφῶντος Ἀναβάσει. Α. 29 . .
(II 3.14). Μενδαίου δὲ Κρατῖνος (I 64 K.)

νῦν δ' ἂν ἴδῃ Μενδαῖον ἡβῶντ' ἀρτίως
οἰνίσκον, ἕπεται κἀκολουθεῖ καὶ λέγει
'οἴμ' ὡς ἁπαλὸς καὶ λευκός· ἆρ' οἴσει τρία;'

Ἕρμιππος δέ που ποιεῖ τὸν Διόνυσον πλειόνων μεμνημένον (I 249 K.).

Μενδαίῳ . . . μὲν καὶ ἐνουροῦσιν θεοὶ αὐτοὶ
χρώμασιν ἐν μαλακοῖς. Μάγνητα δὲ μειλιχόδωρον
καὶ Θάσιον, τῷ δὴ μήλων ἐπιδέδρομεν ὀσμή,
τοῦτον ἐγὼ κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἄριστον
τῶν ἄλλων οἴνων μετ' ἀμύμονα Χῖον ἄλυπον.

. . . .

. . . .

φησὶ δὲ Φανίας ὁ Ἐρέσιος (FHG II 301) Μενδαίους τοὺς βότρυς ἐπὶ τῇ ἀμπέλῳ ῥαίνειν τῷ ἐλατηρίῳ· διὸ γίνεσθαι τὸν οἶνον μαλακόν. . .

«ἐπεὶ δὲ ἡ τούτων ἀπηλλάγημεν, ἐλαμβάνομεν πάλιν ἡμᾶς θερμούς. D. 129.
τις ἡ ζωρότερος-πότος, οἴνων ὄντων ἡμῖν Θασίων ἢ Μενδαίων
ἢ Λεσβίων χρυσίδων πάνυ μεγάλων προσενεχθεισῶν.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Οἶνοι Μενδαῖος.

Φοινικίτης δὲ οἶνος μέμνηται Ἕρμιππος — Αθηναίος Δειπνοσοφ. Βιβλ. Α' § LIII

. . . .

Μενδαίου δὲ ὁ Κρατῖνος·

Νῦν δ' ἂν ἴδῃ Μενδαῖον ἡβῶντ' ἀρτίως,
οἰνίσκον ἕπεται, κἀκολουθεῖ καὶ λέγει·
Οἴμ', ὡς ἁπαλὸς, καὶ λευκός· ἆρ' οἴσει τρία;

Ἕρμιππος δέ που ποιεῖ τὸν Διόνυσον πολλῶν μεμνημένον·

Μενδαίῳ μὲν ἐνουροῦσι καὶ θεοὶ αὐτοὶ
στρώμνας ἐν μαλακαῖς. Μάγνητα δὲ μειλιχόδωρον
καὶ Θάσιον, τῷ δὴ μήλων ἐπιδέδρομεν ὀδμή,
τοῦτον ἐγὼ κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἄριστον.

. . . .

Φησὶ δὲ Φαινίας ὁ Ἐρέσιος, Μενδαῖοι τοὺς βότρυς ἔτι ἐπὶ τῇ ἀμπέλῳ ῥαίνουσι τῷ ἐλατηρίῳ· διὸ γίνεσθαι τὸν οἶνον μαλακόν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

157

οἶνοι

§ LVI. Κορινθίων οἶνος Ἄλεξις μνημονεύει ὡς σκληρ.

. . . .

Ἀρχίλοχος τὸν Νάξιον τῷ νέκταρι παραβάλλει ὅς που φησιν·

Ἐν δορὶ μέν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος Ἰσμαρικός. πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος –

– – – – . . . . .

φησὶ δὲ καὶ Φιλύλλιος, ὅτι

– Παρέξω Λέσβιον, Χῖον, σαπρὸν Θάσιον, Βίβλινον, Μενδαῖον, ὥστε κραιπαλᾶν μηδένα.

Ἐπίχαρμος δὲ ἀπό τινων ὀρῶν Βιβλίνων φησὶ αὐτὸν ὠνομάσθαι. Ἀρμενίδας δὲ τῆς Θρᾴκης φησὶν εἶναι χώραν τὴν Βιβλίαν. τὴν αὐτὴν Τισάρην καὶ Οἰσύμην προσαγορευθῆναι. εἰκότως δὲ ἡ Θρᾴκη ἐθαυμάζετο ὡς ἡδύοινος καὶ συνάπτουσα τὰ πρὸς αὐτῇ χωρία. . . – – – – . . .

Ἱππίας δὲ ὁ Ῥηγῖνος τὴν εἰλεὸν καλουμένην ἄμπελον Βιβλίαν φησὶ καλεῖσθαι· ἣν Πόλλιν τὸν Ἀργεῖον, ὃς ἐβασίλευσε Συρακουσίων, πρῶτον εἰς Συρακούσας κομίσαι ἐξ Ἰταλίας. εἴη ἂν οὖν ὁ παρὰ Σι-

Θράκη ἡδύοινος. Βιβλία. Βίβλινος οἶνος
Ἀντισάρη. Οἰσύμη. Μένδη.

158

« Ἀχαιὸς δὲ τὸν Βίβλινον (fr. 586 N.) "ἐδεξιοῦτο Βιβλίνου Ἀθην. α. 31.
μέθης κισσώματι". ἐκαλεῖτο δ' οὕτως ἀπό τινος χωρίου
οὕτω προσαγορευομένου. φησὶ δὲ Φιλύλλιος (I 787 K.)·
παρέξω Λέσβιον, Χῖον σαπρόν,
Θάσιον, Βίβλινον, Μενδαῖον, ὥστε μηδένα κραιπαλᾶν.
Ἐπίχαρμος δὲ ἀπό τινων ὀρῶν Βιβλίνων φησὶν αὐτὸν ὠνομάσθαι. Ἀρμενίδας δὲ τῆς Θράκης φησὶν εἶναι χώραν τὴν Βιβλίαν, ἣν Ἀντισάρην καὶ Οἰσύμην προσαγορευθῆναι. εἰκότως δὲ ἡ Θράκη ἐθαυμάζετο ὡς ἡδύοινος, καὶ συνόλως τὰ πλησίον αὐτῆς χωρία·
νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι (Η. 467)
Ἵππυς δ' ὁ Ῥηγῖνος τὴν εἰλεὸν καλουμένην ἄμπελον βιβλίαν φησὶ καλεῖσθαι, ἣν Πόλλιν τὸν Ἀργεῖον, ὃς ἐβασίλευσε Συρακοσίων, πρῶτον εἰς Συρακούσας κομίσαι ἐξ Ἰταλίας. εἴη ἂν οὖν ὁ παρὰ Σικελιώταις γλυκὺς καλούμενος Πόλλιος ὁ Βίβλινος οἶνος. »

« Ἀρχέστρατος τῇ δειπνολογίᾳ (fr. 59 Ri). αὐτ. α. 29. b
εἶθ' ὁπόταν πλήρωμα Διὸς σωτῆρος ἕλησθε,
ἤδη χρὴ γεραόν, πολιὸν σφόδρα κρᾶτα φοροῦντα
οἶνον, ὑγρὰν χαίταν λευκῷ πεπυκασμένον ἄνθει,
πίνειν, ἐκ Λέσβου περικύμονος ἐκγεγαῶτα.

159

~~Θρᾷκες ἐν τῷ συμποσίῳ~~

Ανθηε

Βύβλινος οἶνος.

τὸν δ' ἀπὸ Φοινίκης ἱερᾶς τὸν Βύβλινον αἰνῶ.
οὐ μέντοι κείνῳ γε παρεξισῶ αὐτόν. ἐὰν γὰρ
ἐξαίφνης αὐτοῦ γεύσῃ, μὴ πρόσθεν ἐθισθείς,
εὐώδης μέν σοι δόξει τοῦ Λεσβίου εἶναι ~~μᾶλλον~~
μᾶλλον· ἔχει γὰρ τοῦτο χρόνου διὰ μῆκος ἄπλατον·
πινόμενος δ' ἥσσων πολλῷ· κεῖνος δὲ ~~βοινείος~~
οὐκ οἴνῳ σοι ἔχειν ὅμοιον γέρας, ἀμβροσίᾳ δέ.
εἰ δέ τινες σκώπτουσιν ἀλαζονοχαυνοφλύαροι,
ὡς ἥδιστος ἔφυ πάντων Φοινίκιος οἶνος,
οὐ προσέχω τὸν νοῦν αὐτοῖς. . . . . .

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ